

РЕШЕНИЕ

№ 643

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 11.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7128** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Н. П. Н. срещу Решение №ДОИ-16#7 от 08.07.2022г., издадено от член на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което се отказва достъп до информация по заявление на жалбоподателя.

Жалбоподателят Н. П. Н. обжалва отказа като незаконосъобразен, поради допуснато противоречие с приложимия материален закон, изразяващо се в неоснователно ограничаване на достъп до обществена информация. Считат, че търсената информация е обществена по смисъла на ЗДОИ и е от надделяващ обществени интерес. В съдебното заседание жалбата се поддържа лично от жалбоподателя и от неговия процесуален представител адвокат К. Т., който излага допълнително аргументи в писмена защита.

Ответникът – член на КПКОНПИ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Р. Ц., оспорва жалбата. Поддържа довод, че търсената информация е класифицирана, както и че съдържа лични данни, поради което не може да бъде предоставяна по реда на ЗДОИ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Писмена защита е представена от юрисконсулт В. К..

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят е подал до КПКОНПИ Заявление за достъп до обществена информация с вх.рег. №ДОИ-16 от 24.06.2022 г., с което е поискал да му бъде предоставена следната информация, отнасяща се до дейността на КПКОНПИ:

- 1) Започнала ли е КПКОНПИ имуществена проверка срещу депутатите С. Т. Т., В. М. А. и Р. Н. Б. – тримата от политическа партия „Има такъв народ“, срещу депутатите Р. П. Г., С. М. Н. и Г. Е. М. – тримата от политическа партия ГЕРБ, както и срещу С. Р. Б. от коалиция „Обединени патриоти“;
- 2) Ако не е започнала проверка, защо не е;
- 3) Ако е започнала проверка, на какъв етап е тя;
- 4) Ако е започнала проверка, в какъв срок се очаква да приключи;
- 5) Ако проверката вече е приключила, установила ли е КПКОНПИ несъответствие и ще пристъпи ли към внасяне на конфискационен иск в съда;
- 6) Каква е причината да не се предоставя информация на официалната страница на КПКОНПИ за посочените лица в т.1 лица.

В т.7 жалбоподателят е поискал копие от вътрешните правила, които регламентират медийната политика и политиката за публичност на КПКОНПИ, а в случай, че няма такива е поискана информация кой, как и на какво основание взема решенията в тази насока.

Жалбоподателят е изложил мотиви в заявлението си относно причините за търсената информация по т.1- т.5: видно от официалната страница на КПКОНПИ поочените лица, в качеството си на народни представители през 2021г., не са подали изобщо имуществена декларация, което е законен повод за започване на имуществена проверка срещу тях, а действието/бездействието на КПКОНПИ е от надделяващ обществен интерес. Търсената информация по т.6 и т.7 относно медийната политика на Комисията е с оглед на обстоятелството, че по отношение на други лица – например заместник-министрите И. Х. и Т. Б., Комисията е оповестила пред медиите производствата, предприети срещу тях.

Заявлението е разгледано от г-н П. Й., член на КПКОНПИ, определен като компетентно длъжностно лице, разполагащо с правомощия да предоставя или отказва достъп до обществена информация съгласно Заповед №РД-06-158 от 07.03.2022г. на председателя на КПКОНПИ.

С Решение №ДОИ-16#7 от 08.07.2022 г. ответникът е отказал да предостави търсената информация по т.1 – т.5 с аргументите, че тя е класифицирана информация по силата на чл.19, ал.1 от ЗПКОНПИ, както и че в нея се съдържат лични данни и представлява лична информация по смисъла на Регламент 2016/679. По т.6 е посочен линк към прессъобщенията относно производствата срещу заместник-министрите И. Х. и Т. Б. комисията, като е отговорено, че те са във връзка с установен конфликт на интереси, посочен е и линкът към раздела на страницата на КПКОНПИ, където се публикува актуална информация за установен конфликт на

интереси. По т.7 е отговорено, че медийната политика е регламентирана в раздел VIII Връзки с обществеността от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ и нейната администрация, като конкретно е цитирана разпоредбата на чл.25, т.10 от правилника – информация се публикува след съгласуване с директора на съответната дирекция от специализираната администрация и утвърждаване от председателя на КПКОНПИ.

Правни изводи:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

1.Оспореният административен акт е издаден от компетентния орган.

2.Актът е в установената от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

3.Актът е в противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

КПКОНПИ е субект по чл.3 от ЗДОИ и е длъжна да предоставя на лицата информация, която създава или съхранява в кръга на своята компетентност и е налична.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия – чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации – чл.11 от ЗДОИ.

3.1.Търсената от жалбоподателя информация по т.1- т.6 от заявлението попада в обхвата на служебната, тъй като тя е създадена по повод дейността на комисията във връзка със задълженията на лицата, заемащи висши публични длъжности, да декларират своето имущество и интереси (чл.35 - 39 от ЗПКОНПИ). Съгласно чл.40 от ЗПКОНПИ Комисията публикува на официалната си интернет страница декларациите на лицата, заемащи висши публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок. Жалбоподателят иска да си състави мнение относно дейността на Комисията по отношение на лицата, които не са подали декларация. Това означава Комисията да посочи какви действия са предприети срещу тези лица, издаден ли е акт, който да възлага извършване на имуществена проверка

срещу тези лица, съответно издаден ли е акт, с който приключва проверката, издаден ли е акт за установяване на административно нарушение, издадено ли е наказателно постановление – това са актове, които поставят началото или слагат край на административно или административнонаказателно производство и имат самостоятелно значение.

Принципното положение, залегнало в закона, е за свободен достъп до служебната информация – чл.13, ал.1 от ЗДОИ. Достъпът може да бъде ограничен в хипотезите на т.1, т.2 от ал.2 на същия член - когато е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. В случая не е налице нито едно от тези основания за ограничаване на достъпа.

Правото на информация е конституционно установено право и то може да бъде ограничено само на основания, които дават защита на друг конкуриращ интерес, съответен по значимост на правото на информация, посочени в чл.41 от Конституцията на Република България (КРБ). Законодателят е дефинирал тези основания в чл.7 от ЗДОИ - когато търсената информация е класифицирана информация, представляваща държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

Ответникът аргументира отказа си по т.1-т.5 с разпоредбата на чл. 19, ал.1 от ЗПКОНПИ, съгласно която информацията, която е станала известна на членовете на Комисията, на органите по чл. 16, ал. 1 и 2, както и на служителите в администрацията по проверките и производствата, свързани с отнемането на незаконно придобито имущество, при или по повод изпълнението на задълженията им, представлява класифицирана информация по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ). Цитираната разпоредба не определя ниво на класификация на информацията. Разумът на разпоредбата е да създаде законово задължение на служителите на КПКОНПИ да не разпространяват служебно известната им информация, а класифицирането ѝ следва да се извържи по реда и на основанията на ЗЗКИ. Най-близко до разума на чл.19, ал.1 от ЗПКОНПИ е класифицирането на информацията като служебна тайна. Легалното определение за служебна тайна е дадено в чл.26, ал.1 от ЗЗКИ: Служебна тайна е информацията, създавана или съхранявана от държавните органи или органите на местното самоуправление, която не е държавна тайна, нерегламентираният достъп до която би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес. Алинеи 2 и 3 от същия член дават правомощия на ръководителя на съответната структура да определи списък на информациите, които представляват служебна тайна. По делото не са представени никакви доказателства за определяне на актовете и действията на Комисията, предприети в случаите на неподаване на декларации от задължените лица, като служебна тайна.

Доколкото исканата информация се отнася само до действия или актове, с които КПКОНПИ възлага и извършва проверка срещу лицата, заемащи висша публична длъжност, които не са декларирали имуществото си, то не е мислима хипотеза, при която предоставянето на достъп до тези актове би могло да увреди държавния или друг правнозащитен интерес. Класифицирането на тези актове не намира опора в

закона и не може да служи като основание да се откаже достъпът до тях.

Наведеният от ответника довод, че предоставянето на търсената информация би нарушило личните данни на трети лица, е неоснователен. На първо място, информацията може да бъде предоставена със заличени лични данни. Общият регламент за защита на личните данни 2016/679 изрично посочва, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност – П., рецитал 4. Следователно правото на защита на личните данни трябва да се разглежда пропорционално на правото на достъп до информация. Предоставянето на достъп до обществена информация не може да се основава единствено на правото на защита на личните данни, тъй като съществува техническа възможност за заличаването им при предоставяне на информация. Имената на народните представители са публично известни и не попадат в ограниченията на Закона за защита на личните данни и на 2016/679, а ако се разкриват лични данни за други лица, те могат да бъдат анонимизирани. На второ място, в случаите, когато се засягат интересите на трети лица, законът допуска отказ да се предостави достъп до обществена информация само ако засегнатото лице изрично е отказало предоставянето ѝ – чл.37, ал1, т.2 от ЗДОИ. По административната преписка липсват данни органът да е поискал съгласие от засегнатите лица и те изрично да са отказали предоставяне на информацията. Но дори и да е налице изрично несъгласие, в случаите на надделяващ обществен интерес информацията следва да се предостави. Преценка за надделяващ обществен интерес изобщо не е правена от ответника, въпреки че жалбоподателят го е мотивирал в заявлението. Личната сфера на лицата, заемащи висши публични длъжности, е защитена в по-ниска степен от личната сфера на останалите граждани, като доминиращо значение се отдава на необходимостта на обществото да знае – аргументи в този смисъл са изложени от Конституционния съд в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по конституционно дело № 14 от 2011 г., относими и към настоящия случай. Този извод следва и от обстоятелството, че Комисията публикува на страницата си подадените имуществени декларации и списък на лицата, които не са подали декларации.

Легалната дефиниция за "надделяващ обществен интерес" е дадена в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ - този интерес е налице тогава, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността на дейността на КПКОНПИ – дали тя упражнява ефективно правомощията си, дали тя подхожда еднакво към различните лица, заемащи висша публична длъжност – следователно надделяващият обществен интерес е налице.

3.2. Отговорът по т.6 от заявлението не кореспондира с исканата информация и по същество представлява отказ да се отговори на заявлението. Жалбоподателят не е потърсил информация за производствата срещу заместник-министрите Х. и Б., а ги е посочил като пример за двоен стардарт и неравно третиране на различни лица в дейността на КПКОНПИ. Посочените прессъобщения нямат връзка с търсената информация. Ако КПКОНПИ е оповестила информацията относно производства срещу посочените в т.1 от заявлението лица, то следва да предостави достъп до нея, а ако не е – да посочи това изрично, като посочи обективни причини, ако съществуват

такива.

3.3. Търсената информация по т.7 от заявлението е също служебна по своя характер, тъй като се отнася до вътрешни правила относно медийната политика на Комисията. В оспорения акт се посочва нормативният акт, който урежда връзките с обществеността, но от отговора не става ясно дали са приети вътрешни правила в изпълнение на разпоредбите на правилника. Ако такива са приети, те също имат самосотателно значение и достъп до тях следва да бъде предоставен. Ако не са приети, това следва да бъде изрично посочено от административния орган.

Търсената информация е обществена и не съществуват основания за отказване на достъп до нея. Налице е неправилно приложение на материалния закон – нарушение на свободния достъп до обществена информация съгласно чл.12, ал.3 от ЗДОИ, с което се нарушава и целта на закона да гарантира конституционното право на всяко лице да търси, получава и разпространява информация (чл.41 от КРБ).

Административният акт следва да бъде изцяло отменен като незаконосъобразен, а административната преписка да се върне на органа за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона и предоставяне на търсената информация в 14-дневен срок.

Разноски:

При този изход на спора по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Жалбоподателят не е поискал присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №ДОИ-9#3 от 12.05.2022г., издадено от член на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

ИЗПРАЩА административната преписка на КПКОНПИ за повторно разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от получаване на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: